

nr.X/X/2011 - 10.05.2012

DECIZIA CIVILĂ NR.3969
Ședința publică din 13 noiembrie 2012
PREȘEDINTE: X
JUDECĂTOR:
XJUDECĂTOR: X
GREFIER: X

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice X împotriva sentinței civile nr.X/16.03.2012 pronunțată de Tribunalul X în dosar nr.X/X/2011 în contradictoriu cu reclamanta SC X SRL și pârâta Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii X, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Data fără citarea părților.

Mersul dezbaterilor și concluziile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de la termenul din 6 noiembrie 2012, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța a amânat pronunțarea la 13 noiembrie 2012.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele: 1. Cererea de chemare în judecată:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului X la data de 16.11.2011, sub nr. de dosar X/2011, reclamanta S.C. „X” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii X a solicitat instanței anularea, în tot, a deciziei privind soluționarea contestației nr. X/04.08.2011 și, pe cale de consecință, anularea, ca netemeinică și nelegală, a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X15.06.2011, act emis de către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii X, prin care s-a stabilit în sarcina societății plata sumelor de X lei - impozit pe profit și a sumei de X lei dobânzi și penalități de întârziere aferente T.V.A.; având în vedere că societatea reclamantă, din necesitatea obținerii unui certificat fiscal care să nu prevadă datorii față de bugetele statului, a achitat sumele contestate prin chitanța nr. X/15.06.2011, solicită obligarea pârâtei la restituirea acestor sume ca plătite, fără a exista o

obligație de plată.

În motivare, reclamanta arată că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X15.06.2011, act emis de către Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabilii Mijlocii X, s-a stabilit în sarcina societății S.C. „X” S.R.L. plata următoarelor sume: X lei impozit pe profit și X lei dobânzi și penalități de întârziere aferente T.V.A.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație administrativă prin care a solicitat anularea deciziei nr. X/15.06.2011 și, pe cale de consecință, anularea obligației de plată a sumelor indicate în această decizie.

Cu toate acestea, a achitat și contravaloarea sumelor stabilite prin dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Învederează faptul că raportul de inspecție fiscală nr. X și dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. X sunt acte emise în data de 29.04.2011.

Prin decizia nr. X04.08.2011, contestată, instituția pârâtă motivează calculul penalităților/majorărilor de întârziere până în data de 30.04.2011, iar suma x reprezintă calculul accesoriilor la data achitării integrale a datoriilor. X

Reclamanta consideră pertinentă, legală și temeinică susținerea potrivit în speță sunt aplicabile prevederile art. 111 alin. 2 lit. b Cod procedură fiscală și conform cărora termenul de plată pentru aceste datorii este data de 20 a lunii următoare.

În drept, invocă prevederile art. 218 alin. 2 Cod procedură fiscală și art. 8 din Legea nr. 554/2004 modificată.

**Pârâta nu a depus la dosarul cauzei
întâmpinare. 2. Hotărârea Tribunalului**

X:

Prin sentința civilă nr. x/16.03.2012, pronunțată în dosar nr. x/x/2011 Tribunalul x:

- a admis acțiunea formulată de către reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Administrația Finanțelor Publice Pentru Contribuabilii Mijlocii x,

• a anulat decizia nr. x15.06.2011 și decizia nr. x04.08.2011,

• a obligat pârâta să restituie reclamantei suma de x lei și

- a obligat pârâta, față de reclamantă, la plata sumei de x lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut în esență următoarele: Prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/15.06.2011, emisă în temeiul art. 88 lit. c și art. 119 din O.G. nr. 92/2003, pârâta a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei totale de x lei, reprezentând impozit pe profit în valoare de x lei și dobândă și penalități de întârziere aferente T.V.A. în valoare de

x lei. (fila 5 dosar).

Contestația formulată de către reclamantă împotriva deciziei nr. x/2011 a fost respinsă, ca neîntemeiată, de către pârâtă prin decizia nr. x04.08.2011 (fila 56-61 dosar).

Conform mențiunilor evidențiate în Anexa la decizia nr. x/15.06.2011, tribunalul reține că obligațiile de plată accesorii (dobânzi) au fost calculate asupra debitelor principale reprezentând impozit pe profit, în sumă de x lei și asupra sumei de x lei, reprezentând T.V.A., debite principale stabilite prin decizia de impunere nr. x/29.04.2011.

Prin decizia de impunere nr. x/29.04.2011, emisă în baza raportului de inspecție fiscală din 29.04.2011, organele de inspecție fiscală au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina reclamantei, respectiv suma de x lei, reprezentând impozit pe profit și suma de x lei, reprezentând T.V.A., calculând și majorări de întârziere aferente debitelor principale, până la data de 30.04.2011, în quantum de x lei și, respectiv x lei.

Potrivit mențiunilor înscrise la pct. 4 din decizia nr. x/2011, obligațiile fiscale suplimentare de plată se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, până la data de 5 a lunii următoare, când data primirii este cuprinsă între intervalul 01-15 din lună și, respectiv, până la data de 20 a lunii următoare, când data primirii este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună (fila 81 dosar).

Tribunalul a reținut că reclamanta a achitat obligațiile fiscale suplimentare de plată prevăzute în decizia nr. x/2011 la data de 20.05.2011, conform ordinelor de plată nr. x,x,x,x și x (fila 74-76 dosar).

Întrucât decizia nr. x a fost comunicată reclamantei în data de 03.05.2011, termenul de plată (scadența) pentru obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin această decizie era 05.06.2011, conform mențiunilor înscrise la pct. 4 din decizie (fila 77 dosar).

Tribunalul a reținut că reclamanta a achitat diferențele de obligații fiscale (atât cele principale cât și cele accesorii) stabilite prin decizia nr. x/29.04.2011 la data de 20.05.2011, conform O.P. nr. x (fila 74-76 dosar), înainte de expirarea termenului de plată (scadența).

Potrivit dispozițiilor art. 111 alin. 1 și 2 Cod procedură fiscală: *„Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.*

(2) *Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:*

a) *dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună,*

termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare."

Întrucât reclamanta a achitat diferențele de obligații fiscale (principale și accesorii) stabilite suplimentar de plată prin decizia nr. 350/29.04.2011, comunicată reclamantului la data de 03.05.2011 înainte de expirarea termenului de plată prevăzut de dispozițiile art. 111 Cod procedură fiscală, tribunalul apreciază că decizia nr. x/15.06.2011 este nelegală, fiind emisă de către pârâtă cu încălcarea dispozițiilor mai sus enunțate.

De asemenea, tribunalul a observat, din examinarea conținutului deciziei nr. x/2011, că acest act administrativ fiscal nu îndeplinește condițiile unei motivări precise și complete, ceea ce echivalează cu absența motivării actului.

Astfel, în anexa deciziei contestate se menționează că documentul în baza căruia s-a stabilit suma de plată este decizia nr. x/322 din data de 03.05.2011, deși obligațiile de plată accesorii au fost calculate în baza debitelor stabilite prin decizia nr. x/29.04.2011 (respectiv pentru sumele de x lei și x lei).

De asemenea, tribunalul* a reținut că și perioada pentru care s-au calculat aceste accesorii, 30.04.2011 - 25.05.2011, este stabilită eronat, în raport de data achitării debitelor, respectiv 20.05.2011 (fila 5 dosar).

Reținând nelegalitatea deciziei nr. x/15.06.2011, pe cale de consecință, tribunalul a constatat că și decizia nr. x/04.08.2011, privind soluționarea contestației reclamantei, este nelegală, având în vedere aceleași considerente enunțate anterior, reținând, totodată și faptul că suma de 201 lei, achitată de reclamantă în baza deciziei nr. x/2011 este o sumă nedatorată (fila 18 dosar).

În fața de considerentele de fapt și de drept susmenționate, în temeiul art. 218 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003 coroborat cu art. 18 din Legea nr. 554/2004, tribunalul a admis acțiunea reclamantei S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Administrația Finanțelor Publice Pentru Contribuabilii Mijlocii x; a anulat decizia nr. x/15.06.2011 și decizia nr. x/04.08.2011; a obligat pârâta să restituie reclamantei suma de x lei.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, tribunalul a obligat pârâta, față de reclamantă, la plata sumei de 8,60 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxele judiciare de timbru și timbrul judiciar.

3. Recursul pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii:

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii solicitând admiterea recursului așa cum a fost formulat, modificarea Sentinței civile nr.x/16.03.2012 pronunțată de Tribunalul x ca

fiind nelegală și netemeinică, iar pe fondul cauzei respingerea acțiunii reclamantei și menținerea Deciziei nr.x/04.08.2012 emisă de D.G.F.P. x în totalitate ca fiind legală și temeinică.

În motivare se arată că organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii x, prin Decizia referitoare la **obligățiile de plată accesorii nr.x/15.06.2011, au stabilit accesorii în sumă talăms x lei, după cum urmează: x lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit sumă de x lei, pentru perioada 30.04.2011-20.05.2011;**

-x lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxei pe adăugată în sumă de x lei, pentru perioada 30.04.2011 -25.05.2011.

Debitele principale, respectiv suma de x lei reprezentând impozit pe profit și suma de x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată au fost individualizați prin decizia de impunere nr.x/29.04.2011. Prin aceeași decizie de impuneri organele de inspecție fiscală au calculat și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, în sumă de x lei și majorări aferente taxei pe valoarea adăugată, în sumă de x lei, până la data de 30.04.2011.

Organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor pentru Contribuabili Mijlocii, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/15.06.2011, au calculat dobânzi de întârziere în continuarea celor calculai prin decizia de impunere nr.x/29.04.2011, până la data stingerii sumelor datorati inclusiv.

Totodată, organele fiscale, în Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.x/12.07.2011, precizează că, în conformitate cu evidența, a plătitor a SC x SRL, obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.x/29.04.2011 au fost achitate astfel:

- diferența aferentă impozitului pe profit în sumă de x lei a fost achitată cu OP nr.x/20.05.2011 suma de x lei;

1 - OP nr.x/20.05.2011 suma de x lei;

- iar, „diferența aferentă taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei a fost achitată cu suprasolvirea din data de 25.05.2011, urmare corecției efectuate, la decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru luna aprilie 2011 (scadenta 25.05.2011).”

Reclamanta prin contestația formulată susține că a achitat în

termenul legal obligația de plată, în conformitate cu prevederile art. III alin.(2) lit. b) din O.G nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, anexând ordinele de plată.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează: Art. 119

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere (1) Pentru neachitarea la termenul de scadența de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.” Art. 120

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Față de prevederile legale sus menționate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. Totodată, dobânzile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că impozitul pe profit în sumă de x lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei au fost stabilite suplimentar de plată prin Decizia de impunere nr.x/29.04.2011. Prin aceeași decizie de impunere organele de inspecție fiscală au calculat până la data de 30.04.2011 și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de x lei și majorări aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei.

Având în vedere că accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/15.06.2011, au fost calculate de către organele fiscale continuarea celor stabilite prin decizia de impunere, până la data stingerii sume datorate, inclusiv, rezultă că organele fiscale au procedat în conformitate cu dispozițiile legale în materie.

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia, termenul de plată este de 20 a lunii următoare, conform prevederilor art. III alin.(2) lit. b) din O.G. nr.92/2003: «r privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările^ ulterioare, dată prevăzută în mod expres și în cuprinsul Deciziei de impunere nr.350/29.04.2011, la punctul 4 "Termenul de plată", nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât dobânzile de întârziere sunt sancțiuni pentru neplata la scadența a obligațiilor bugetare, fiind datorate până la data stingerii acestora.

În consecință, termenul de plată precizat în decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.350/29.04.2011, prezintă relevanță în materia executării silite a creanței fiscale, fiind un termen de conformare voluntară de plată, după expirarea căruia organele fiscale pot demara procedura de executare silită și nu poate fi confundat cu scadența obligației bugetare, respectiv termenul de plată prevăzut de Codul fiscal pentru creanța bugetară, în speță impozit pe profit, respectiv taxa pe valoarea adăugată.

Mai mult, dispozițiile art.119 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează că orice obligație bugetară neachitată la scadență generează dobânzi de întârziere, legiuitorul făcând trimitere la scadență și nu la termenul de plată precizat în decizie ca termen de conformare voluntară a contribuabilului.

Folosind argumentul reducerii la absurd, se arată că, dacă scadența obligațiilor înscrise s-ar confunda cu termenul de plată înscris în decizie, pentru diferențele suplimentare stabilite în urma inspecției fiscale nu s-ar mai datora majorări de întârziere dacă debitul principal ar fi achitat înăuntrul termenului precizat la pct.4 din decizia de impunere nr.350/29.04.2011, ceea ce, evident, este absurd.

Prin urmare societatea contestatoare face confuzie între scadența obligațiilor fiscale și termenul de plată al respectivelor obligații, dobânzile de întârziere fiind datorate pentru neachitarea debitului la scadență, conform dispozițiilor normative, nicidecum în funcție de termenul de plată dispus.

În concluzie consideră ca temeinice și legale actele întocmite de către D.G.F.P. Caraș-Severin.

Legal citată, reclamanta intimată nu a formulat întâmpinare.

4. Aprecierea Curții:

Analizând actele dosarului, criticile recurente prin prisma dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă și examinând cauza sub toate aspectele, conform art. 304¹ din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel constată următoarele:

4.1. Cu privire la obiectul cauzei, Curtea reține că în prezenta cauză reclamanta S.C. „x S.R.L. a contestat legalitatea actelor administrativ fiscale prin care Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a calculat majorări de întârziere la o serie de obligații fiscale ale reclamantei.

În concret, reclamanta a solicitat anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.x/15.06.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii, și a Deciziei nr. x/04.08.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Serviciul soluționare contestații, și obligarea pârâtei să restituie reclamantei suma de 201 lei,

reprezentând:

-x lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de x lei, pentru perioada 30.04.2011-20.05.2011;

-x lei reprezentând dobânzi de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, pentru perioada 30.04.2011-25.05.2011.

principale, până la data de 30.04.2011, în cuantum de x lei și, respectiv x lei.

Curtea subliniază, astfel, că prin Decizia de impunere nr. x/29.04.2011 s-a calculat și majorări de întârziere aferente debitelor principale, până la data de 30.04.2011, iar prin actul atacat - Decizia nr. 266/15.06.2011 - s-au calculat dobânzi de întârziere în continuarea celor calculate prin Decizia de impunere nr.x/29.04.2011, până la data stingerii sumelor datorate, inclusiv.

Curtea mai precizează că obligațiile fiscale principale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. x/29.04.2011 vizau impozitul pe profit și T.V.A. datorate de reclamantă - obligații fiscale în privința cărora legea stabilește reguli diferite de scadentă.

Astfel, în cazul impozitului pe profit, plata impozitului și depunerea declarațiilor fiscale se face conform art. 34 Cod fiscal, art. 34 alin. 1 Cod fiscal stabilind că „declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I - ///. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35”.

În privința taxei pe valoarea adăugată, plata taxei intervine în condițiile art. 157 Cod fiscal, plata trebuind să fie făcută până la data la care persoana impozabilă are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și în esență, Curtea reține că scadența pentru impozitul pe profit și pentru T.V.A. este stabilită de lege la o dată fixă, fiind vorba de plăți succesive, trimestriale, respectiv lunare, sau - în cazul regularizării - anuale.

În consecință, scadența acestor obligații depinde de data la care a intervenit faptul generator al T.V.A. , respectiv de data la care s-a obținut venitul impozabil supus impozitului pe profit. În cazul în care - cum este vorba și în speță - s-au stabilit obligații suplimentare sub forma T.V.A. sau a impozitului pe profit, scadența acestora este nu aceea a datei comunicării deciziei de impunere prin care au fost stabilite acele diferențe suplimentare ci data la care obligația principală era exigibilă

În acest sens, art. 111 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală prevede regula conform căreia „*Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le*

reglementează".

În privința dispozițiilor art. 111 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, Curtea observă că acestea reglementează termenul de plată „*pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii*”, în acest caz termenul de plată stabilindu-se în funcție de data comunicării acestora. Acest text legal stabilește însă termenul de plată a unor obligații suplimentare, iar nu regimul juridic al accesoriilor fiscale, care este reglementat de art. 119-120 Cod de Procedură Fiscală.

Curtea reamintește dispozițiile art. 119 alin. 1 Cod de Procedură Fiscală, conform cărora „*pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere*”, precum și dispozițiile art. 120 alin. 1 și 2 Cod de Procedură Fiscală, care prevăd următoarele:

1) *„Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.*

2) *Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.*

În acest sens, Curtea reține că în speță este vorba despre o diferență suplimentară de creanță fiscală rezultată „*din corectarea declarațiilor sau modificarea deciziei de impunere*”, întrucât **organele fiscale au procedat la recalcularea obligații fiscale stabilite pe baza unor declarații fiscale ale reclamantei (de/ T.V.A. și declarații privind stabilirea impozitului pe profit) și care s-au incorecte, fiind incident art. 120 alin. 2 Cod de Procedură Fiscală, caz accesoriile „se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței erei fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.**

Referitor la susținerea conform căreia termenul de plată este data de 20 a lunii următoare, dată prevăzută în mod expres și în cuprinsul Deciziei de impunere nr.x/29.04.2011, la punctul 4 **“Termenul de plată”**, Curtea consideră că aceasta numește întemeiată, întrucât dobânzile de întârziere sunt sancțiuni pentru neplata la scadența a obligațiilor bugetare, fiind datorate până la data stingerii acestora.

Ca și organul fiscal, Curtea reține că termenul de plata a obligațiilor suplimentare stabilit în cuprinsul Deciziei de impunere nr.x/29.04.2011, are relevanță numai în ceea ce privește imposibilitatea executării silite cu priviri la aceste Sume anterior

expirării acestui termen, iar nu în privința datei de la care sa datorează accesoriile.

Având în vedere că obligațiile fiscale principale au fost stinse la 20.05.2011 și respectiv la 25.05.2011 (în cazul T.V.A.), Curtea reține că organele fiscale au procedat corect la calcularea dobânzilor suplimentare până la datele menționate mai sus, sub rezerva - deja menționată - că Decizia de impunere nr. x/29.04.2011 nu a fost desființată cu privire la obligațiile suplimentare principale - aspect care nu a fost învederat în cauză.

Pentru cele arătate mai sus, Curtea consideră că instanța de fond a pronunțat soluția recurată cu aplicarea greșită a legii, reținând în mod nefondat nelegalitatea-integrală a actelor contestate de reclamantă.

Curtea reține, așadar, că este incident în cauză motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 9 Cod de Procedură Civilă, soluția fiind dată cu interpretarea eronată a stării de fapt.

Având în vedere cele arătate mai sus, în conformitate cu art. 312 alin. 1 și 3-Cod de Procedură Civilă, apreciind că este întemeiat recursul formulat de pârâtă" Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin - Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii împotriva sentinței civile nr. x/16.03.2012, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. x115/2011, Curtea îl va admite.

În consecință, Curtea, rejudecând cauza, va modifica sentința civilă recurată în sensul că va respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x -Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii, având ca obiect anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/15.06.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii, și a Deciziei nr. x/04.08.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Serviciul soluționare contestații, și obligarea pârâtei să restituie reclamantei suma de 201 lei.

**PENTRU ACESTE
MOTIVE ÎN NUMELE
LEGII DECIDE**

Admite recursul formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Administrația Finanțelor Publice Contribuabili Mijlocii împotriva sentinței civile nr. x/16.03.2012, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. x/115/2011.

Modifică sentința civilă nr. x/16.03.2012, pronunțată de Tribunalul Caraș-Severin în dosar nr. x/x/2011 în sensul că respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. „x” S.R.L. în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice x - Administrația Finanțelor Publice Contribuabili

Mijlocii, având ca obiect anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x/15.06.2011, emisă de Administrația Finanțelor Publice Contribuabili, Mijlocii, și a Deciziei nr. x/04.08.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice x- Serviciul soluționare contestații, și obligarea pârâtei restituie reclamantei suma de x lei. **X**

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 13.11.2012.
PREȘEDINTE x